

Duminică, 2 noiembrie 2014, ora 10⁰⁰

[Se cântă „E drept că Isus a murit”...]

Fratele Miskis: Este adevărat că Isus a murit pentru mine? Fiecare poate să-și pună această întrebare și de asemenea să răspundă: „Da! Este adevărat! S-a întâmplat cu mine! Eu am trăit-o!” De aceea, putem lăuda Numele Său.

[Se cântă „Când valea plângerii voi părăsi”...]

Fratele Borg: [...]

În prima cântare: „La cruce, la cruce s-a crăpat de dimineață pentru mine și ochii orbului au fost deschiși”... Noi toți eram orbi duhovnicește și Domnul ne-a deschis ochii. „Deoarece L-am primit pe Mântuitor în inima mea / Osana, acum am pacea”.

De asemenea, în a doua cântare: „Numai aceasta va fi pentru mine slavă / Când Îi voi vedea fața”. Într-o zi va deveni o realitate pentru că Îl vom vedea și Îl vom cunoaște așa cum este. Laudă și mulțumire!

Nu am fost deja binecuvântați de aseară? Nu ne-a dat Domnul Cuvântul Său? Nu ne-a avertizat? Nu ne-a vorbit? Nu ne-a ajutat? Sunt recunoscător lui Dumnezeu. Dar dimineața aceasta este o nouă zi și credem că Domnul are o mană nouă și proaspătă pentru noi. Domnul să o permită!

Citesc din Ioan 4:13-15a: „Isus i-a răspuns: «Oricui bea din apa aceasta, îi va fi iarăși sete. Dar oricui va bea din apa, pe care i-o voi da Eu, în veac nu-i va fi sete; ba încă apa, pe care i-o voi da Eu, se va preface în el într-un izvor de apă, care va țâșni în viața veșnică.» «Doamne», I-a zis femeia, «dă-mi această apă»”.

Nu este aceasta și dorința noastră în această dimineață: „Doamne, dă-ne această apă”? Nu a spus Domnul: „Cereți și vi se va da, căutați și veți găsi, bateți și vi se va deschide”?

„Doamne, dă-mi această apă!” Aceasta este rugăciunea mea. „Dăruiește-mi-o, Doamne!” „Doamne, dă-mi această apă!” „Doamne, împlinește-Ți Cuvântul, făgăduințele Tale, în mine, în noi, în această dimineață!” „Curățește-ne prin sângele Tău! Botează-ne cu Duh Sfânt și cu Foc! Proslăvește-Ți Numele în mijlocul nostru! Confirmă-Ți

prezența în mijlocul nostru! Confirmă-Ți Cuvântul!” Este aceasta rugăciunea noastră: „Doamne, dă-mi această apă!”?

N-a spus chiar Domnul: „Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura”? Credem aceasta? Ne dorim să trăim aceasta, în această dimineață? Frați și surori, dacă se adună la un loc credincioșii care-L cred pe Dumnezeu, atunci se poate întâmpla întotdeauna pentru că Domnul este prezent. Sunt mulțumitor că nu doar citim, ci că tot ceea ce citim putem trăi. Despre asta este vorba. Nu doar să auzim, ci să-L trăim din nou pe Dumnezeu în dimineața aceasta. Domnul să ne-o dăruiască.

Mai citesc și Apocalipsa 22:17, înainte de a veni fratele Schmidt să se roage cu noi: „*Și Duhul și Mireasa zic: «Vino!» Și cine aude, să zică: «Vino!» Și celui ce îi este sete, să vină; cine vrea, să ia apa vieții fără plată!*” Așa să fie!

Fratele Schmidt: Ne ridicăm spre slava Domnului nostru și pentru a-I mulțumi. Haideti să-I mulțumim pentru harul Său și pentru dragostea pe care ne-a dăruit-o.

Mare Dumnezeu, venim la Tine, împreună, în această dimineață. Așa cum am auzit Doamne, astăzi este o zi nouă pentru noi. Un „astăzi”, un „astăzi”, pentru fiecare dintre noi. Dumnezeule din cer, dă-ne har ca să ne deschidem inimile, astfel încât, Cuvântul Tău, apa vieții care curge fără plată, să o scoatem din bogăția harului Tău, astfel ca Numele Tău să fie proslăvit în mijlocul poporului Tău. Te rugăm, Doamne Isuse Hristoase, binecuvântează-ne aici. Binecuvântează-i pe toți cei care ni se alătură în direct, care ascultă și care privesc.

Îți mulțumim că ai permis ca, Cuvântul Tău să se împlinească, că Evanghelia Ta este predicată ca mărturie pentru toată lumea. Doamne Isuse, Îți mulțumesc pentru harul Tău. Și pentru seara trecută... Tu ne-ai vorbit. Doamne din cer, Tu ne-ai deschis înțelegerea. Dă-ne har să nu fim doar ascultători, ci să devenim împlinitori ai Cuvântului Tău. Pentru slava Numelui Tău. Binecuvântează-ne Doamne.

Dă-ne har ca, Cuvântul Tău, pe care îl vom auzi în această dimineață... Unge buzele prin care vei vorbi. Noi venim în acest loc nu pentru a auzi un om, ci pentru a auzi ceea ce ai Tu să ne spui prin Cuvântul Tău. Mulțumim Doamne.

Binecuvântează. Dă calăuziri și lasă-ne să primim pentru slava Numelui Tău. Tu mare Dumnezeu, care Te-ai descoperit, după cum am spus deja, nu ai uitat nimic, ci ne-ai lăsat totul și ne putem alinia corespunzător, spre slava Numelui Tău. Amin.

O cântare, apoi părinții să vină părinții cu copiii lor [Se cântă „Numai să crezi!..."].

Fratele Frank: Laudă și mulțumire Dumnezeului nostru pentru harul Său de nedescris, pe care îl putem trăi cu adevărat. Conform Scripturii: „Dacă am căpătat trecere înaintea Ta, arată-mi căile Tale; atunci Te voi cunoaște și voi avea trecere înaintea Ta”. Apoi vine răspunsul. El i-a arătat lui Moise căile Sale și copiilor lui Israel voia Sa.

Tot ceea ce a promis Dumnezeu este în legătură cu împlinirea, în legătură cu realitatea. Nu ne mai rămâne altceva de făcut decât să credem așa cum spune Scriptura și să primim cu bucurie ceea ce are Dumnezeu să ne spună în acest timp și să ne lăsăm aliniați conform Cuvântului și conform voinței lui Dumnezeu.

De data aceasta s-a întâmplat ceva extraordinar. De obicei avem numai email-uri și telefoane înainte de serviciul divin. Dar ieri s-a întâmplat ceva extraordinar. Atât de multe telefoane... din întreaga lume - după adunare, un teanc întreg de email-uri de pretudindenți. Toți cei care au ascultat predica au fost binecuvântați. Ei sunt uniți cu Dumnezeu și cu noi prin vestirea Cuvântului. Nu știu dacă ar trebui să le citesc mereu pe toate, dar un lucru ar trebui să știe toți: că eu citesc fiecare email. Și sunt mulțumitor Domnului că oameni de pe întreg pământul din toate limbile pot auzi Cuvântul.

[Saluturi din email-uri...]

Haideți să o spunem din nou, frați și surori. În toată lumea, chiar și aceea pe care ei o numesc lumea a treia – acolo unde acum 20 de ani era foarte dificil și chiar acum 10 ani nu erau încă condiții pentru a fi conectat la internet, pentru a auzi și a vedea – putem mărturisi că acolo Dumnezeu a dăruit mijloacele și posibilitățile, astfel încât toți să fie binecuvântați, toți de pe tot pământul. [...]

Putem spune prin credință, din convingere, că în timpul nostru Domnul Dumnezeu Își aduce lucrarea de răscumpărare la desăvârșire. Așa cum a scris-o Pavel în Romani 11, aleșii au ajuns la

ea. De aceea mesajul se adresează întotdeauna, în general, Bisericii. Apoi se pune accentul: „Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul”. Acesta este harul pe care Dumnezeu ni l-a dăruit: să auzim ceea ce are de spus Duhul Bisericilor, prin Cuvânt. În această legătură este însărcinarea care și-a găsit împlinirea înainte de revenirea lui Hristos: și anume că Dumnezeu a trimis un proroc în această epocă profetică. După cum i s-a spus: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis ca să premergă prima venire a lui Hristos, tot așa ești tu trimis cu un mesaj care va premerge a doua venire a lui Hristos”. Am scris-o, că trebuie să fim martori adevărați a ceea ce a fost spus cu adevărat și să nu modificăm, așa cum au făcut oamenii.

Noi credem că Dumnezeu este adevărat. Noi credem că nicio minciună nu își are originea în adevăr. Adevărul este și va rămâne adevăr pentru totdeauna. Și toți cei care sunt din Adevăr vor asculta și vor crede mărturia adevărată a lui Dumnezeu. O vor primi și vor avea parte de ea.

De asemenea, observația: voi cu toții ați auzit ce au cântat cântăreții. În cântări a fost conținută Evanghelia deplină. Avem harul ca în acest timp să ni se vorbească prin Cuvânt și prin Duh. Dumnezeu ne dăruiește atât de mult har, astfel încât Cuvântul vestit să ne fie descoperit fiecăruia personal, prin Duhul Sfânt. Astfel am înțeles că nu ne vorbește un om, ci Dumnezeu Însuși ne vorbește prin Cuvântul Său. Apoi se pune întrebarea: Ați înțeles toate aceste lucruri?

Ieri v-am dat o scurtă mărturie despre călătoria mea în India. Și voi cu toții știți că, dacă privești în urmă cu 50 de ani, era mai ușor atunci decât azi. Dar un lucru poți spune: deși trupul slăbește din ce în ce mai mult, propovăduirea devine din ce în ce mai puternică și Cuvântul lui Dumnezeu împlinește scopul pentru care a fost trimis. Și aceasta are loc pe întreg pământul, în toate popoarele, limbile și națiunile.

Suntem atât de mulțumitori pentru că Dumnezeu ne-a dăruit legătura și că putem trăi această parte a planului de mântuire prin harul Său. Așa cum am accentuat seara trecută - a trebuit s-o accentuăm, că în Biserica Dumnezeului Celui viu numai Cuvântul lui Dumnezeu este valabil. Toți ceilalți pot crede și învăța și pot face tot ce vor, dar tu și eu, noi trebuie să rămânem în limitele Cuvântului lui Dumnezeu. Deoarece numai cine se află în Cuvânt poate fi sfințit.

„Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul”. Și „fără sfințire nimeni nu va vedea pe Domnul”.

În mod deosebit suntem mulțumitori pentru slujba fratelui Branham, un om trimis de Dumnezeu, cu mesajul lui Dumnezeu, adresat poporului lui Dumnezeu în acest timp. Și așa cum i-a plăcut Domnului, să-l ia acasă, dar mesajul pe care l-a adus din Cuvânt ne-a rămas. De aceea, noi predicăm mesajul divin. În legătură cu mesajul putem spune așa cum este scris în Isaia 53: „Doamne, cine a crezut mesajul nostru? Cui i-a fost descoperit brațul Domnului?” Întotdeauna trebuie dat același răspuns: oricine crede mesajul divin, aceuia îi va fi descoperit brațul Domnului. El va fi ajutat în ziua mântuirii, așa cum am menționat ieri din 2 Corinteni 6:2. Doar găsind har înaintea lui Dumnezeu, recunoscând timpul și ceasul, recunoscând mesajul și mesagerul și prin aceasta primind legătura cu ultima mișcare a lui Dumnezeu, prin harul Său.

Responsabilitatea pe care o avem este foarte mare. Dacă spunem astăzi că responsabilitatea pe care am primit-o de la Dumnezeu acum - noi știm că Dumnezeu are toată responsabilitatea, dar atunci când citim epistolele lui Pavel, el a fost o parte a ceea ce a făcut Dumnezeu în acel timp. El a putut așeza totul biblic: cu Biserica, cu bătrânii, cu diaconii, cu darurile, cu sarcinile. Totul era așezat în rânduială.

Astăzi avem și ceea ce i-a fost spus și descoperit lui Ioan pe insula Patmos. Și acest punct trebuie accentuat încă o dată. Ioan a fost atât de copleșit, de ceea ce i-a fost spus, încât a avut tendința să se închine aceuia care i-a arătat, i-a vorbit și i-a descoperit. Apoi a venit răspunsul: „Ferește-te să faci una ca aceasta! Eu sunt un împreună slujitor cu tine și cu frații tăi, care păstrează mărturia lui Isus. Lui Dumnezeu închină-te!” [Apocalipsa 19:10].

Aceasta este valabilă și în timpul nostru. Să nu dăm slavă unui om, unui proroc. Toată slava aparține numai lui Dumnezeu, care a trimis pe slujitorii și prorocii Săi în toate timpurile. Domnul nostru a spus în acel timp: „Ce ați ieșit să vedeți în pustie? O trestie clătinată de vânt? Dacă nu, atunci ce ați ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în haine moi?” Nu! „Un proroc? Da, vă spun și mai mult decât un proroc”. Dar nu era mai mult decât un om, nu era mai mult decât un slujitor al lui Dumnezeu.

Dumnezeu ne-a ajutat și în acest punct. Înțelegem că toți prorocii au prorocit despre venirea Domnului, dar Ioan L-a putut prezenta, a putut spune: „Iată Mielul lui Dumnezeu”. Deci, slujba lui Ioan a fost mai mare decât a prorocilor dinaintea lui. El a putut rezuma totul. Și ceea ce este scris în Luca 16:16 a devenit realitate: „Legea și prorocii au ținut până la Ioan; de atunci încolo, Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu se propovăduiește”. Deci, totul să fie rânduie biblic și numai lui Dumnezeu să-I dăm slavă.

Așa cum am spus deja, în cântări și în Cuvântul care a fost citit, am găsit totul. Doar gândiți-vă, când Avraam l-a trimis pe robul său Eleazar pentru a aduce mireasa pentru Isaac, unde a găsit-o? A găsit-o la fântână. Frați și surori, dacă privim în Vechiul Testament cum toate aceste întâmplări biblice au fost niște prefigurări, atunci știm că nu undeva, ci acolo unde Dumnezeu este prezent... Și Domnul a spus-o: „Femeie, va veni vremea când oamenii nu vor mai bea din această fântână. Dar oricui va bea din apa pe care i-o voi da Eu, în veac nu-i va fi sete; ba încă, apa pe care i-o voi da Eu se va preface în el într-un izvor de apă care va țâșni în viața veșnică”.

Frați și surori, acest izvor trebuie să țâșnească, trebuie să fie. Și noi credem că se întâmplă. Noi credem că nu ne adunăm în zadar, ci că, Cuvântul lui Dumnezeu, pe care îl auzim și pe care îl credem, va împlini în noi scopul pentru care a fost trimis.

Acum, în ceea ce privește răscumpărarea desăvârșită, putem citi în toată Scriptura. Mai ales în Romani capitolul 8. Acest loc îl putem citi și accentua mereu. Romani 8:29: „*Căci pe aceia, pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte – predestinat - să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie Cel întâi născut dintre mai mulți frați*”. Este foarte puternic. Este Evanghelia deplină, mântuirea deplină. Și ceea ce a început să facă Dumnezeu, aceasta o va și desăvârși până în ziua revenirii Domnului nostru Isus Hristos, așa cum este scris în Filipeni.

Apoi, în Efeseni 1 avem introducerea în planul puternic de mântuire a Dumnezeului nostru. Efeseni 1:3: „*Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care ne-a binecuvântat cu tot felul de binecuvântări duhovnicești, în locurile cerești, în Hristos*”. Amin-ul nu a fost destul de tare. „Ne-a binecuvântat”. Nu doar că ne va binecuvânta, ci deja ne-a binecuvântat. Noi suntem rânduieți să primim această binecuvântare

deplină. Și este scris „cu toate binecuvântările duhovnicești”. Nimic nu a fost uitat - „cu toate binecuvântările duhovnicești”, așa cum este scris aici, „în locurile cerești”, Dumnezeu ne-a binecuvântat pe pământ în Isus Hristos Domnul nostru și ne-a dăruit înfierea. Și așa cum au cântat cântăreții, „De vor fi păcatele voastre cum e cârmâzul, se vor face mai albe ca zăpada”. Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine și ne-a încredințat nouă propovăduirea acestei împăcări, ca să putem spune tuturor: „Împăcați-vă cu Dumnezeu! Primiți împăcarea! Primiți iertarea păcatelor! Primiți mântuirea deplină pe care ne-a dăruit-o Dumnezeu în Hristos!”

Efesenii 1:4: „În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui, după ce, în dragostea Lui...” Și de aceasta S-a îngrijit Dumnezeu, ca Biserica Mireasă să fie prezentată înaintea Lui fără pată și fără zbârcitură. Ea va fi acolo fără pată și fără zbârcitură. Nu prin ceea ce ai putea face tu, ci prin ceea ce Dumnezeu a făcut deja. Iar tu ai primit și acceptat, astfel ca în tine să devină o realitate divină.

Ascultați ceea ce este scris în Efesenii 1:5: „ne-a rânduit mai dinainte să fim înflăți prin Isus Hristos, după buna plăcere a voii Sale”. Dumnezeu ne-a dăruit totul. Noi nu discutăm despre alegerea dinainte. Noi credem ce a spus Dumnezeu. Și așa cum a fost ales Mielul lui Dumnezeu înaintea întemeierii lumii ca să moară pentru noi, așa și numele noastre au fost scrise în Cartea Vieții Mielului înjunghiat înainte de întemeierea lumii.

În versetul 7: „În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor, după bogățiile harului Său”. Vă rog pe toți cei nou veniți, care nu ați avut încă trăirea de mântuire, unde izvorul încă nu a țâșnit, vă rog primiți-o, acceptați-o astăzi: „În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui”. Frați și surori, este important ca întotdeauna să punem miezul pe sfeșnic. Totul este prin sângele Mielului. De aceea putem să-L predicăm pe Isus Hristos ca Acela răstignit. Și noi am fost răstigniți împreună cu El.

Așa cum El, pe drumul spre Golgota, S-a rugat în Grădina Ghetsimani, „Tată, dacă voiești, depărtează paharul acesta de la Mine! Totuși, facă-se nu voia Mea, ci a Ta”; pe atât de sigur pe cât voia lui Dumnezeu s-a făcut prin Fiul lui Dumnezeu, pe atât de sigur voia lui Dumnezeu se face prin toți fiii și fiicele lui Dumnezeu.

În Ioan 17 avem indiciul că Domnul nostru a fost rânduit înaintea întemeierii lumii ca să moară pentru noi. Poți citi toate aceste versete biblice, le poți auzi și crede din toată inima. Ioan 17:24: *„Tată, vreau ca acolo unde sunt Eu, să fie împreună cu Mine și aceia pe care Mi i-ai dat Tu”*.

Noi așteptăm revenirea Domnului. El S-a dus ca să pregătească un loc pentru ai Săi. Aici, în rugăciunea de Mare Preot, *„Tată, vreau ca acolo unde sunt Eu, să fie împreună cu Mine și aceia pe care Mi i-ai dat Tu, ca să vadă slava Mea, slavă, pe care Mi-ai dat-o Tu; fiindcă Tu M-ai iubit înainte de întemeierea lumii”*. Înaintea întemeierea lumii, atunci când Fiul nu era încă născut, Dumnezeu a plănuit și rânduit totul. Tot planul de mântuire a fost făcut și prin har putem avea parte de acest plan. Vă rog, țineți minte termenul „înainte de întemeierea lumii”.

Apoi, în Matei 13:34 avem ceea ce a spus Domnul nostru atunci: *„Isus a spus noroadelor toate aceste lucruri în pilde; și nu le vorbea deloc fără pildă”*. Apoi, urmează împlinirea Scripturii și ceea ce a fost spus prin Duhul în Psalmul 78:2. Citim Matei 13:35: *„ca să se îplinească ce fusese vestit prin prorocul, care zice: «Voi vorbi în pilde, voi spune lucruri ascunse de la facerea lumii»”*. Despre aceasta este vorba: tot ceea ce a spus Dumnezeu înaintea întemeierii lumii, ce a rânduit El mai dinainte, ne-a descoperit în acest timp.

Așa cum am scris, chiar și căderea în păcat a fost în planul lui Dumnezeu. Planul de răscumpărare nu putea intra în funcțiune... Dar totul trebuia să aibă loc în acest fel, pentru ca Numele Domnului să poată fi slăvit și ca toți să se poată decide liber pentru Domnul, deoarece El S-a decis mai înainte pentru noi. El S-a decis pentru noi, astfel încât și noi să ne putem decide pentru El. Dumnezeu a rânduit totul.

Apoi, avem pilda din Matei 25, cea mai importantă pildă pentru timpul nostru. În Matei 25, direct în versetul 1 este scris: *„Atunci...”* Când? După ceea ce este scris în Matei 24, despre timpul de sfârșit. „Atunci”, „atunci”- și acest „atunci” este acum o realitate divină în mijlocul nostru. „Atunci Împărăția cerurilor se va asemăna cu zece fecioare, care și-au luat candelilele și au ieșit în întâmpinarea mirelui”.

Când cântăm aceste cântări vechi, care au fost compuse acum 150 de ani: „Doamne, Mireasa așteaptă de atât de mult timp revenirea Ta,/Când vei veni Tu, Fiul lui Dumnezeu și când vei astâmpăra plângerea și suspinul ei?” - dorința era prezentă de atunci, dar timpul nu era încă împlinit. Dar în epoca noastră, timpul s-a împlinit și ultimul mesaj răsună: „Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!”

Noi am înțeles și ceea ce a scris Petru în 2 Petru 3:9: *„Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă răbdare pentru voi și dorește ca nici unul să nu piară, ci toți să vină la pocăință”*.

Apoi avem cuvântul puternic al lui Pavel, scris prin Duhul lui Dumnezeu în 2 Corinteni 11 - unul dintre cele mai puternice versete pentru timpul nostru. Dacă cercetăm toate aceste cuvinte... 2 Corinteni 11:2: *„Căci sunt gelos de voi cu o gelozie după voia lui Dumnezeu, pentru că v-am logodit cu un bărbat, ca să vă înfățișez înaintea lui Hristos ca pe o fecioară curată”*. Nu cu o gelozie omenească, nu cu o lucrare proprie, ci fiind rânduit de Dumnezeu pentru a sluji Biserica Mireasă, pentru a da fecioarelor înțelepte ceea ce are Dumnezeu să ne spună în acest timp.

Cuvântul cheie este „logodit”, „pentru că v-am logodit cu un bărbat”. Când devine o fată mireasă? Începând cu logodna. Înainte de aceasta, fiecare mireasă este o fată. Dar începând cu logodna, ea devine mireasă. În momentul logodnei, Domnul devine Mire.

Apoi avem făgăduința din Vechiul Testament, din Osea 2:19: *„Te voi logodi cu Mine pentru totdeauna; te voi logodi cu Mine prin neprihănire, judecată, mare bunătate și îndurare”*.

El, Mântuitorul, a venit la noi în dragoste și cu milă, pentru a chema afară o Mireasă. Înainte ca ea să devină Mireasă, a trebuit să aibă o întâlnire cu El. Așa cum pe plan firesc nu poate exista o mireasă prin internet sau prin e-mail, doar teoretic, nu! Bărbatul trebuie să se întâlnească cu fata. Trebuie să existe o legătură, trebuie să aibă loc o logodnă, nu teoretic, ci în realitate.

La fel este și cu noi. Toți cei care aparțin de Mireasa Mielului, trebuie să-L întâlnească pe Domnul înainte de logodnă. Trebuie să sărbătorească o logodnă. Trebuie să primească ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu prin har. *„Te voi logodi cu Mine prin neprihănire, judecată, mare bunătate și îndurare”*

Osea 2:20: *„Te voi logodi cu Mine prin credincioșie și vei cunoaște pe Domnul!”* Este în legătură cu aceasta. Atunci când Domnul ne întâlnește personal și așa cum este scris „suntem săpați pe mâinile Lui”... De aceea are loc predicarea, pentru ca oamenii să primească o legătură personală cu Domnul. Nu o religie, ci o trăire personală de mântuire, cu Mântuitorul, pentru a avea o relație personală directă cu El. De aceea se predică convertirea, se predică pocăința, se predică Evanghelia deplină.

Ascultați din nou, așa cum este scris: *„Te voi logodi cu Mine pentru totdeauna”*. Logodna pe care o avem cu Mirele nu este pentru timp, ci este pentru veșnicie. De aceea, toți cei care sunt uniți cu Dumnezeu, toți cei care ascultă și cred Cuvântul făgăduinței, ei vor fi uniți cu Dumnezeu indiferent care Cuvânt este predicat.

„Te voi logodi cu Mine prin credincioșie”. Dumnezeu este credincios. Dumnezeu este adevărat. El știa ceea ce va face. Primiți-o prin credință. Nu vă mai îndoiiți. Mireasa este logodită cu Mirele și ea are siguranța de a fi prezentă la revenirea lui Hristos și de a trăi răpirea, prin harul Său.

În versetul 21 este scris chiar mai mult: *„În ziua aceea, voi asculta, zice Domnul, voi asculta cerurile și ele vor asculta pământul”*. Aleluia! Aleluia! Acest timp a sosit. Dumnezeu ne-a binecuvântat cu toate binecuvântările duhovnicești în locurile cerești. Noi nu urmăm nicio explicație, nicio răstălmăcire. Noi Îl urmăm pe Domnul și Mirele nostru și avem făgăduința că vom fi prezenți atunci când El Se va întoarce pentru a-i lua acasă pe ai Săi.

Ascultați cu atenție. Este vorba despre Mireasa dintre neamuri. Haideți să citim versetul 23: *„Îmi voi sădi pe Lo-Ruhama în țară și-i voi da îndurare; voi zice lui Lo-Ami: „Tu ești poporul Meu!”, și el va răspunde: „Dumnezeul meu!”* Foarte puternic! Dumnezeu a dat făgăduințe Israelului și a dat făgăduințe Bisericii.

Să citim Osea 1:10b: *„Și de unde li se zicea: «Nu sunteți poporul Meu», li se va zice: «Copiii Dumnezeului Celui viu!»”*.

Dacă citim epistolele lui Pavel observăm că, mai întâi, Dumnezeu i-a chemat afară pe aleșii din poporul Israel. Apoi îl vedem pe Pavel în Faptele Apostolilor în capitolul 13, cum el s-a întors spre neamuri și le-a propovăduit Evanghelia. Faptele Apostolilor 13:45; 47-48: *„Judeii, când au văzut noroadele, s-au umplut de pizmă,*

vorbeau împotriva celor spuse de Pavel și-l batjocoreau. Căci așa ne-a poruncit Domnul: «Te-am pus ca să fii Lumina Neamurilor, ca să duci mântuirea până la marginile pământului»... Neamurile se bucurau când au auzit lucrul acesta și preamăreau Cuvântul Domnului. Și toți cei ce erau rânduiți să capete viața veșnică, au crezut”.

La fel este și acum. Noi nu trebuie să mai stăm pe gânduri. În clipa în care Cuvântul ni se adresează, noi îl credem. Iar în clipa în care îl credem, ne este descoperit. Pavel a spus aceasta în Efeseni 1:9: *„căci a binevoit să ne descopere taina voii Sale, după planul pe care-l alcătuiască în Sine Însuși”.* Nici tu, nici eu, ci El călăuzește și Își împlinește planul de mântuire. El l-a planificat și este în responsabilitatea Lui. Noi să ne lăsăm așezați în acest plan de mântuire în acest timp.

Efeseni 1:10a: *„ca să-l aducă la îndeplinire la plinirea vremurilor...”.* Dumnezeu a pus totul într-o ordine. Dumnezeu are o ordine în planul Său de mântuire și totul funcționează conform cu aceasta. Acest plan de mântuire ne-a fost predicat.

Efeseni 1:10b: *„spre a-Și uni iarăși într-unul în Hristos, toate lucrurile: cele din ceruri și cele de pe pământ”.*

Frați și surori, putem să spunem un „Amin!” la aceasta. Dumnezeu ne-a descoperit taina voii Sale. Așa cum am citit, El Și-a deschis gura ca să vorbească în pilde ceea ce a fost ținut ascuns de la facerea lumii. În acest timp, noi nu doar că ascultăm pildele, ci Îl auzim pe Domnul nostru spunând: *„Noroadelor le vorbesc doar în pilde, dar vouă, vouă ucenicilor mei, celor care Mă urmați, vouă vă este dat să cunoașteți tainele Împărăției lui Dumnezeu”.* Chiar și astăzi, mulțimilor... Toți cunosc pildele. Toți cunosc ceea ce este scris în evanghelii.

Dar apoi Dumnezeu vorbește direct aceluia care Îl cred acum: *„Vouă, care ați crezut făgăduințele pentru acest timp, vouă, celor care sunteți logodiți cu Mine, vouă, celor care sunteți Mireasa Mea, vouă celor care ați acceptat legământul, vouă vă este dat să cunoașteți tainele Împărăției lui Dumnezeu!”*

De aceea, noi înțelegem de ce fratele Branham a folosit întotdeauna pluralul atunci când a menționat Apocalipsa 10:7 și niciodată singularul. Se referea la faptul că în ultimul mesaj, toate

tainele lui Dumnezeu au fost descoperite. De asemenea și aici este atât de important să ascuți cu atenție și să înțelegi corect.

Și vă întreb astăzi: De ce există diferitele direcții? De ce? Am mai spus-o aici. Diferitele direcții sunt în afara Cuvântului. Sunt ținute robi răstălmăcirilor. Există o singură direcție divină de credință. Și această direcție este găsită în Cuvântul și în voia lui Dumnezeu. Aceasta o spun în fața lui Dumnezeu: nu există nicio neînțelegere în mijlocul celor aleși - toți cei care au fost aleși de către Dumnezeu, toți cei cu care s-a împlinit „Te voi logodi cu Mine pentru totdeauna”, „vă dau făgăduința Mea, acum sunteți Mireasa Mea”. De aceea, este scris: „Mireasa Lui s-a pregătit”. Aceasta este siguranța pe care ne-a dăruit-o Domnul în acest timp. De aceea, Pavel a scris în acel timp: „V-am logodit cu un bărbat, cu Isus Hristos, Domnul nostru”.

Accentul nu s-a pus pe Pavel, nici pe slujitorii lui Dumnezeu, ci accentul era pus pe legătura cu Domnul. „V-am logodit cu un bărbat, cu Isus Hristos, Domnul nostru, ca să vă înfățișez înaintea lui Hristos ca pe o fecioară curată”.

Înapoi la Matei 25. Frați și surori, nu se va întâmpla cândva, ci astăzi are loc. Astăzi răsună ultima chemare. Mesajul ajunge la marginile pământului. Niciodată nu s-a predicat atât de puternic și atât de clar. Niciodată.

„Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!” . Și prin har, noi am ieșit. Și cum am mai spus-o, totul la Dumnezeu nu este teorie, ci realitate: convertirea, pocăința, credința, botezul, botezul cu Duhul Sfânt - totul este realitate divină. Și toți cei care aparțin de Biserica Mireasă, au devenit una în Hristos. Ei au făgăduința: „Te voi logodi cu Mine pentru totdeauna; te voi logodi cu Mine prin credincioșie și prin neprihănire”. Până la ospățul de nuntă, ea este mireasă și după cina de nuntă ea este soție.

Este atât de minunat cum a așezat Dumnezeu totul în Cuvântul Său. Și noi toți putem numai să spunem: „O Dumnezeule, cine suntem noi, ca să ne călăuzești în adâncimea Cuvântului Tău, în adâncimea planului Tău de mântuire?” Cine suntem noi, astfel încât Dumnezeu ne-a dăruit o parte directă în planul Său de mântuire prin harul Său în acest timp?

Haideți să rezumăm ceea ce a trebuit să fie spus astăzi. Domnul are o Mireasă. El este Mirele. Știți ce a spus Ioan

Botezătorul? Ar trebui să o citim? În Evanghelia după Ioan, în capitolul 3, Ioan Botezătorul a spus următoarele, începând de la versetul 27-29: *„Drept răspuns, Ioan i-a zis: «Omul nu poate primi decât ce-i este dat din cer. Voi înșivă îmi sunteți martori că am zis: Nu sunt eu Hristosul, ci sunt trimis înaintea Lui. Cine are mireasă, este mire; dar prietenul mirelui, care stă și-l ascultă, se bucură foarte mult când aude glasul mirelui: și această bucurie, care este a mea, este deplină»”*.

Frați și surori, eu aștept ca și bucuria mea să devină deplină, astfel încât toți să înțeleagă prin har și să primească faptul că fratele Branham a fost omul trimis de Dumnezeu, la fel ca și Ioan Botezătorul în timpul lui.

Așa cum este scris, „Cine are mireasă, este mire”, „v-am logodit cu un bărbat și doresc să vă înfățișez înaintea Lui ca o fecioară curată”. Fecioarele curate sunt Mireasa care va fi răpită și care va lua parte la ospățul de nuntă. Ioan a mai spus aici: „și această bucurie, care este a mea, este deplină”. Aștept momentul în care bucuria aceasta devine deplină în noi, în mine.

Frați și surori, haideți să o spunem din nou. Noi nu am urmat niște basme meșteșugit alcătuite. Noi avem Cuvântul prorociei, Cuvântul apostolilor, avem Vechiul și Noul Testament. Și totul mărturisește despre ceea ce face Dumnezeu în prezent. Toate făgăduințele sunt și rămân „Da” și „Amin”. Așa cum am auzit ieri în Cuvântul de introducere din Isaia 51: „Ascultați-Mă, voi, poporul Meu”. Și apoi din nou: „Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul”.

Fratele Branham, cu o însărcinare divină... Ieri și în dimineața aceasta am revăzut confirmarea din Washington, din 29 ianuarie 1950, când Doctor George J. Lacy a confirmat că lumina supranaturală trebuia să fi fost acolo, altfel lentilele aparatului de fotografiat nu ar fi putut să o prindă. El a confirmat. Am mai spus aici de două sau trei ori; mi-am făcut timp, am călătorit la Washington și am căutat fotografia mult timp până când am găsit-o în Salonul de Artă. Acolo am ținut-o în mâinile mele, am văzut-o cu ochii mei!

Frați și surori, vă rog, credeți-mă! Sunt recunoscător lui Dumnezeu că încă de la început, mi-a deschis ochii, mi-a deschis inima, astfel încât să pot crede din toată inima.

De asemenea, sunt conștient că, probabil, există două grupuri diferite: înțelepte și nehibzuite. Lăsați-mă să fac această observație. Câteodată trebuie să menționez trăirile supranaturale. Atunci se poate întâmpla ca unii să se bucure din răspuțeri atunci când cineva mărturisește cu adevărat despre ceea ce a vorbit și a făcut Domnul. Dar pot exista și alții care spun: „Acum iar pomenește asta!” Vă rog, în Numele lui Isus Hristos, fiți atenți! Fiți foarte atenți! Noi nu avem de a face cu un om, ci avem de a face cu Dumnezeu.

Dacă Dumnezeu nu l-ar fi folosit pe fratele Branham, ca să repete în limba engleză ceea ce Domnul îmi vorbise în limba germană și să-mi explice că nu este vorba de o hrană naturală, că nu sunt alimente naturale, ci că Dumnezeu va trimite o foamete după auzirea Cuvântului Său și că hrana pe care trebuia să o depozitez este Cuvântul făgăduit pentru acest timp și că se află pe benzi... Aceasta o spun înaintea lui Dumnezeu. Dacă Domnul Dumnezeu nu mi-ar fi dăruit aceste trăiri supranaturale, prin harul Său, atunci nu aș fi putut rezista tuturor acestor bârfe, încercări, batjocuri. Numai harul lui Dumnezeu care m-a purtat prin toate aceste încercări și aceasta cu un singur scop: ca să predic ultimul mesaj divin.

Fratele Jean Lambert a venit în birou și a spus: „Frate Frank, aici este scrisoarea circulară în care ai menționat 14 trăiri supranaturale!” Atunci am spus: „Mai sunt câteva!” Lăsați-mă să o accentuez din nou. Eu nu v-am spus nicio poveste. Nu v-am spus nicio minciună. Nici o singură minciună. Tot ce v-am spus, voi spune din nou în fața Domnului și va fi confirmat în fața lui Dumnezeu.

Dar așa cum am mai spus, unii care nu sunt sinceri, care vor să fie ceva, au probleme să creadă că Adevăratul Dumnezeu încă vorbește și ne dă îndrumări în acest timp. Așa cum v-am spus seara trecută, despre anularea călătoriei în India, din anul 1976 - doar puneți-vă în această situație. Domnul, în credincioșia Lui a intervenit în ultima clipă. Dacă slujba mea s-ar fi terminat, atunci aș fi murit în flăcări. Dar pentru că slujba nu se terminase încă și pentru că Domnul a vrut să mă păzească, de aceea El m-a avertizat. Ce pot eu să fac pentru asta? Ce poți tu să faci? Ce putem face noi dacă Dumnezeu ne-a dăruit har în acest timp? Ce puteam să fac, când în februarie 1980, în Marseille, Franța, frații au venit la mine și m-au întrebat: „Spune-ne ce este conținut în cele șapte tunete?” Ce puteam să fac? Dumnezeu m-a trezit cu o voce puternică și pătrunzătoare în

dimineața următoare: „Ridică-te și citește 2 Timotei 4!” A fost aceasta decizia mea? Nu! A fost decizia lui Dumnezeu.

Voi scrie despre aceasta acum. În 1933, după ce fratele Branham a avut cele șapte vedenii despre timpul sfârșitului, Dumnezeu i-a arăt o vedenie. Și în această vedenie, i s-a spus: „Ridică-te și citește 2 Timotei capitolul 4!” Și el a citit 2 Timotei capitolul 4, de la versetul 1 la 5, la fel cum a citit și fratele Frank în Marseille, de la versetul 1 la 5. Și apoi accentul pe: „propovăduiește Cuvântul, stăruie asupra lui la timp și ne la timp!” Lucrurile care nu sunt scrise le lăsăm în seama lui Dumnezeu. Noi predicăm Cuvântul scris, iar toți cei care sunt din Dumnezeu se vor bucura că nu sunt predicate fantezii, ci concret, este predicat Cuvântul lui Dumnezeu și întreg planul de mântuire așa cum a fost hotărât înainte de întemeierea lumii.

S-o mai spunem o dată așa cum am citit: Domnul este Mirele. Ioan a spus în acel timp că „prietenul mirelui, care stă și-l ascultă, se bucură foarte mult când aude glasul mirelui: și această bucurie, care este a mea, este deplină”. Noi nu am auzit chemarea unui om. Noi am auzit chemarea Mirelui. Și doar aceia care sunt logodiți cu Hristos, aceia care sunt uniți cu El, aceia care au făgăduința și care știu că după logodnă vine nunta și apoi ospățul de nuntă a Mielului... Și de aceea este scris: „Ferice de cei chemați la ospățul de nuntă a Mielului!”

Sunt convins că toți cei care aud Cuvântul lui Dumnezeu acum și toți cei care îl cred, sunt uniți cu Domnul, că ei iau în serios ultimul mesaj, crezând fiecare Cuvânt. Necredința nu mai are nicio șansă pentru că noi credem așa cum spune Scriptura. Doar în acest mod credința noastră devine biruința care a învins toată lumea. De aceea este scris „credința”. Nu „o credință”, ci „credința așa cum spune Scriptura”, „credința în Isus Hristos Domnul nostru, credința în toate făgăduințele, această credință care a devenit o realitate divină în viața noastră” - această credință pe care ne-a dăruit-o Dumnezeu este biruința asupra lumii.

La fel cum Mirele Și-a făcut auzit glasul cu bucurie, la fel și noi putem să vestim biruința lui Dumnezeu în inimile celor neprihăniți și putem striga: „Isus Hristos, Domnul nostru este Biruitorul de la Golgota! El a înviat! El trăiește! El este prezent! El vorbește! El lucrează! El mântuiește! El vindecă!” Dumnezeu este același în veci!

Nu în pilde și în taine, ci în descoperirea deplină a lui Isus Hristos în acest timp. Frați și surori, doar să-I mulțumim pentru harul și credincioșia Lui, deoarece cu adevărat El a făcut lucruri minunate.

Haideți să o spunem, așa cum am spus-o deseori. Un asemenea timp nu a mai existat pe acest pământ. Este ultima perioadă a timpului de har și niciodată Cuvântul nu a mai fost predicat în toate detaliile, descoperit într-o asemenea armonie.

Nu vorbesc numai așa, ci sunt convins că doar dacă luăm tot ce a spus fratele Branham și aducem înapoi în Scriptură, doar așa putem deveni o inimă și un suflet. Și dacă un frate îmi scrie și spune că vrea să vorbească cu mine, dar să ne bazăm doar pe afirmațiile fratelui Branham, aceasta nu este suficient pentru mine. Eu nu pot să compar o afirmație cu o altă afirmație. Dacă sunt 50 de afirmații despre cele șapte tunete, atunci nu este suficient pentru mine. Eu trebuie să mă întorc la Scriptură ca să văd unde aparțin aceste afirmații ale fratelui Branham. Trebuie să le așez biblic și să mă las și eu așezat biblic. Înapoi la Cuvânt! Înapoi la învățăturile apostolilor! Înapoi la origine! Înapoi la temelie, fiind zidiți pe temelie apostolilor și prorocilor! Dumnezeu nu va trece niciodată peste Cuvântul Său. Totul este în Cuvântul Său, iar noi putem să avem parte de acesta.

„Te voi logodi cu Mine pentru totdeauna; te voi logodi cu Mine prin credincioșie și prin neprihănire”. „Pe voi, care Mă credeți, vreau să vă fac Mireasa Mea! Eu Mă duc să vă pregătesc un loc și apoi Mă voi întoarce ca Mire să vă iau Acasă, ca Mireasă, ca să sărbătorim ospățul de nuntă împreună!”

Frați și surori, inima mea este plină de mulțumire. Este mai mult decât putem să cerem sau să înțelegem noi, despre ceea ce Dumnezeu ne-a dăruit în acest timp prin harul Său. Și rămâne astfel: așa cum Ioan Botezătorul a premers prima venire a lui Hristos, tot așa fratele Branham a fost trimis cu mesajul biblic care conține totul. El a fost trimis pentru ca acest mesaj să premeargă a doua venire a lui Hristos. Au trecut 49 de ani de când fratele Branham este în slavă și mesajul adus de el merge mai departe în toată lumea, în toate popoarele și limbile. Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți începând cu Noua Zeelandă, Australia, pe tot pământul, Canada, Statele Unite în toate națiunile și limbile, estul și vestul, Europa, sud și nord, începând din Finlanda până la Palermo, oriunde ar fi, în România,

până în nordul îndepărtat. Dumnezeu să binecuvânteze toată Africa și toate continentele, chiar în toate popoarele și limbile.

Vedem astăzi că noi suntem Mireasa Mielului. Domnul a încheiat un legământ cu noi, prin sângele Său cel sfânt și scump. Suntem proprietatea Lui pentru timp și veșnicie. Și așa cum a spus atunci, „Îmi voi deschide gura și vă voi spune ceea ce a fost ascuns de la facerea lumii”. Și aceasta a făcut-o Dumnezeu în timpul nostru ca niciodată înainte. Lui, singurului Dumnezeu să-I fie adusă slava, în Isus Hristos Domnul nostru. Amin.

[Se cântă „Pe calea îngustă e luptă”, apoi o cântare în limba spaniolă – n.tr.]

Foarte frumos... Poate nu este potrivit aici, dar în călătoria mea în India, am avut destule nopți nedormite astfel încât am putut învăța treizeci de lecții de spaniolă de pe ipod-ul meu. Suntem recunoscători. Sunt aici frați și surori care ar dori să fie botezați? Este cineva? Frumos...

Atunci ne aplecăm capetele și vom mulțumi împreună Domnului. Am înțeles ceea ce ne-a vorbit astăzi Domnul? Înalta chemare, chemarea cerească, fiind binecuvântați în Isus Hristos cu toate binecuvântările duhovnicești care sunt în cer. Răscumpărare deplină, iertare deplină, eliberare deplină, o viață nouă pe care ne-a dăruit-o Domnul Dumnezeu.

„Te voi logodi cu Mine prin credințioșie și prin neprihănire”. Totul a avut loc și putem fi Mireasa Mielului. El, Mirele S-a dus ca să ne pregătească un loc. O credeți? Spuneți „Amin”! Aleluia! Aleluia!

Scumpe Domn, Tu, Dumnezeul veșnic credincios, mulțumesc că și în timpul nostru, Cuvântul Tău nu se întoarce gol, ci aduce cu sine pe toți aceia care sunt rânduiți să fie împreună cu Tine în slavă; împlinește scopul pentru care L-ai trimis. Îți mulțumim pentru mesager. Îți mulțumim pentru mesaj. Îți mulțumim pentru Cuvântul Tău descoperit. Îți mulțumim pentru legătura pe care Tu ai stabilit-o cu noi, fiind uniți cu Tine în Duhul.

Iubite Domn, acum Te rog ține-i pe toți în Cuvântul și voia Ta. Fie ca toți de pe pământ să continue să-și planifice viețile, astfel încât nicio rușine să nu vină asupra Numelui Tău. Ține-i pe toți cumpătați în Cuvântul și voia Ta. Fii îndurător cu toți tinerii în toate deciziile

pământești. Cu toți care încă studiază, cu toți care muncesc, cu toți care au de luat decizii. Totul să aibă loc în voia Ta cea sfântă, rămânând cu picioarele pe pământ, dar legați în inimă cu Tine.

O Doamne, ai milă. Bindecuvântează turma răscumpărată prin sânge. Te așteptăm pe Tine, Mirele. Tu ai mers ca să ne pregătești un loc și vei reveni să ne iei Acasă.

Iubite Domn, Te rog ca toți cei care ascultă Cuvântul Tău acum și care îl cred, să-și umple lămpile cu ulei, să-și ia vasele cu ei, umplute cu Duhul Sfânt, umplute cu dragostea lui Dumnezeu, dragostea pentru Tine, dragostea pentru Cuvântul Tău și unii față de alții. „O, dragostea lui Dumnezeu, mereu nouă”, așa cum spune un cântec german.

Iubite Domn, eu cred însărcinarea pe care ai dat-o fratelui Branham ca o împlinire a ceea ce Tu ai făgăduit: „Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie și să așeze din nou toate lucrurile”. Tu ai restituit totul: în căsnicie, în familie, în Biserică. Tu ai restituit totul. Și tot ceea ce încă nu este așa, lasă să se întâmple așa repede.

Iubite Domn, noi am luat decizia în acest weekend. Viețile noastre aparțin Ție, pentru că Tu Ți-ai dat viața pentru noi. Împreună slăvim puterea sângelui Tău, a Cuvântului Tău și a Duhului Tău. Îți mulțumim că Îți închei și Îți desăvârșești lucrarea de răscumpărare și că ne vei lua Acasă, ca să fim cu Tine. Bindecuvântat și laudat să fie Numele Tău cel minunat, al lui Isus. Bindecuvântează întreaga Biserică de pe întreg pământul. Ridică-Ți fața peste toți cei ce sunt conectați în direct. Bindecuvântează în toate popoarele, limbile și națiunile. Cheamă afară și Te rog lasă-ne să ne pregătim împreună, în dragostea divină, dragoste față de Tine, dragostea față de Cuvântul Tău și dragostea unul față de celălalt, pentru că dragostea este legătura desăvârșirii.

Iubite Domn, o spun din nou, în prezența Ta. Te rog ca toți cei care ascultă Cuvântul Tău acum, prin ultimul mesaj, să fie chemați afară ca să primească credința desăvârșită, ca să le fie totul descoperit prin Duhul Tău cel Sfânt, ca toți să fie învățați de Dumnezeu.

Nicio răstălmăcire, nicio explicație, ci numai Cuvântul Tău cel Sfânt. Îți mulțumim că ai făcut-o deja și că o vei isprăvi în curând și în ultimii. Ridică-Ți fața asupra noastră și dăruiește-ne pacea și bindecuvântarea Ta. O cer în Numele Sfânt al lui Isus și Îți mulțumesc

că Tu ne-ai ascultat și ai făcut-o. „Și Duhul și Mireasa zic: «Vino!» Și cine aude, să zică: «Vino!»”. Dăruiește-ne nouă, ca Mireasă, ca fără să ne forțăm, ci călăuziți de Duhul să spunem: „Vino în curând, Doamne Isuse!” Și să ne strigăm unii altora: „Maranata! Domnul vine!” Noi așteptăm aceasta. Binecuvântat să fie Numele Tău cel minunat și slăvit al lui Isus. Aleluia. Amin. Amin.

Așezați-vă o clipă. Suntem recunoscători lui Dumnezeu din toată inima pentru tot ce face El acum. Astăzi vrem să mulțumim tuturor fraților slujitori în special, care sunt azi aici, de pretutindeni. Dumnezeu să vă binecuvânteze! De asemenea pe voi, preaiubiți frați din România... Știm cu toții ce înseamnă când cooperarea este binecuvântată de Dumnezeu. În întreaga Europă nu există o altă țară în care toți frații slujitori să lucreze împreună în armonie și mii de oameni să fie chemați și conduși la Domnul. Nu mai este nicio țară în care două mii de oameni să vină la un serviciu divin. Dar Dumnezeu a binecuvântat și va continua să binecuvânteze.

Încă o dată, toți frații slujitori și acum toți frații și surorile să duceți salutări cu voi în toate țările, tuturor fraților și surorilor noastre care nu au putut fi aici astăzi. Domnul Dumnezeu să binecuvânteze și să fie cu noi! Cu voia lui Dumnezeu vom mai face o călătorie misionară, probabil de pe 12 noiembrie, în Brazilia, apoi în Peru, Costa Rica, Mexic... Mai ales în Brazilia, frații au închiriat un stadion cu opt mii de locuri și cheamă laolaltă poporul lui Dumnezeu. Vor veni de pe diferite direcții și interpretări din cadrul mesajului vremii sfârșitului și sunt gata să vină să asculte pe cineva care poate să spună: „Eu sunt un martor ocular a ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru”.

Vă rog amintiți adunările din Peru... În prima fază va fi cu mine fratele Miskis și mai departe va călători cu mine fratele Erwin Paceko, care traduce acolo. El va fi cu mine în Peru și Costa Rica. Amintiți-ne, vă rog, în rugăciunile voastre. Domnul să dea har ca toți să se întoarcă acasă binecuvântați. Mai ales voi, cei din România. Vă rog duceți salutări în Moldova, unde Dumnezeu face chiar acum lucruri mari. Eu voi transmite salutări fratelui Koupfer și altora care nu au putut veni. Toți să fie binecuvântați, în toate popoarele și limbile.

[Se roagă fratele Müller și fratele Schmidt - n. ed.]

Avem un „amin” la aceasta? Inimile noastre au ars pentru că El ne-a descoperit Cuvântul Său. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți. El să fie cu noi toți, de asemenea și cu cei care ni se alătură în direct.

Domnul Dumnezeu Își desăvârșește lucrarea în curând și noi vom fi pentru totdeauna cu El. Toți cei care aud acum glasul Lui, îl vor auzi și atunci când El Se va întoarce ca să-i ia pe ai Săi Acasă. De aceea Îi suntem foarte recunoscători lui Dumnezeu. Binecuvântarea Dumnezeului Atotputernic să se odihnească peste noi toți. În Numele sfânt al lui Isus. Amin.